

előszó

CARL SAGAN AZT mondta, ahhoz, hogy almás pitét készítsünk, méghozzá az elejétől kezdve, fel kell találnunk az univerzumot. Amikor azt mondja, „az elejétől kezdve”, úgy érti, *a semmiből*. Arra az időre utal, amikor a világ még nem is létezett. Ha a semmiből akarunk almás pitét készíteni, az ősrobbanással és a táguló világegyetemmel kell kezdenünk, neutronokkal, ionokkal, atomokkal, fekete lyukakkal, napokkal, holdakkal, óceánok árapályáival, a Tejútta, a Földdel, az evolúcióval, a dinoszauruszokkal, a kipusztulásukkal, a kacsacsőrű emlőssel, a felegyenesedett emberrel, a crô-magnoni ősemberrel, és így tovább. Az elején kell kezdenünk. Fel kell találnunk a tüzet. Vízre, termőtalajra és magokra van szükségünk. Tehe-
nekre és emberekre, akik megfejjik őket, és még több emberre, aki a tejből vajat köpül. Búzára van szükségünk, és cukornádra meg almafákra. Kémiára és biológiára. Egy igazán jó almás pitéhez szükség van a művészetre. Egy olyan almás pitéhez, amely nemzedékeken át él, szükség van a nyomtatásra és az ipari forradalomra, s talán még egy költeményre is.

Ahhoz, hogy egy olyan egyszerű dolgot készítsünk, mint az almás pite, meg kell teremtenünk az egész kerek világot.

daniel

A HELYI TINI elfogadja a sorsát, beleegyezik, hogy orvos lesz, klisé.

Charlie hibája, hogy a nyaramban (és most az őszömben is) az egyik lehetetlen főcím a másikat követte. Charles Jae Won Bae, azaz Charlie, a bátyám, az elsőszülött fiú elsőszülött fia azzal lepte meg a szüleimet (és a szüleim valamennyi barátját, valamint a New York-i Flushing negyed pletykás koreai közösségét), hogy kirúgták a Harvardról (a Legjobb Iskola, mondta az anyám, amikor a felvételiéről szóló értesítése megérkezett). Most viszont kirúgták a Legjobb Iskolából, és anyu egész nyáron komor képpel járkal, nem igazán hiszi és nem igazán érti a dolgot.

Miért ilyen rosszak a jegyeid? Kirúgnak? Miért rúgnak ki? Miért nem tartanak ott, és kényszerítenek rá, hogy jobban tanulj?

Apám azt mondja: *Nem rúgták ki. Megkérték, hogy távozzon. Nem ugyanaz, mint a kirúgás.*

Charlie morog: *Csak ideiglenes a dolog, csak két szemeszterről van szó.*

Embertelen súllyal nehezedik rá a szüleink zavara, szégyene és csalódottsága, s ezért majdnem megsajnálom. Majdnem.

natasha

ANYU AZT MONDJA, ideje feladnom, s hiábavaló, amit csinállok. Ideges, az akcentusa erősebb, mint általában, és minden állítása kérdés formájában hangzik el.

– Nem gondolod, hogy ideje feladnod, Tasha? Nem gondolod, hogy hiábavaló, amit csinálsz?

A hiábavaló szó első szótagját kicsit jobban elnyújtja. Az apám semmit sem mond. Elnémítja a harag és a tehetetlenség. Sosem tudom biztosan, melyik. Az arca oly komor, és a homlokán a ráncok oly mélyek, hogy nehéz elképzelni más arckifejezéssel. Ha ez akár csak egy hónappal ezelőtt történik, fájna a szívem, hogy ilyennek látom, de most nem igazán érdekel. Neki köszönhetjük, hogy ebbe a helyzetbe kerültünk.

Peter, a kilencéves öcsém az egyetlen köztünk, aki örül a nem várt fordulatnak. A bőröndjét csomagolja, és közben Bob Marley *No Woman, No Cry* című számát hallgatja.

– Régimódi pakolás zene – közli.

Annak ellenére, hogy itt, Amerikában született, azt mondja, Jamaicában szeretne élni. Mindig nagyon félénk és nehezen barátkozó fiú volt. Azt hiszem, azt képzelem, Jamaica maga a paradicsom lesz számára, és hogy ott jobban fognak alakulni a dolgai.

Mindnyájan az egy hálószobás lakásunk nappalijában vagyunk. A nappali egyben a mi hálószobánk is Peterrel. Két fotelagy van benne, amit éjszakára kihúzzunk, és a kettő közti világoskék függöny biztosít saját kis kuckót. A függöny most el van húzva, így mindkét részt látni.

Nem nehéz kitalálni, melyikünk akar menni, és melyikünk maradni. Az én felem még mindig lakottnak néz ki. A könyveim a kis IKEA polcomon vannak, az engem és a legjobb barát-nőmet, Bevet ábrázoló kedvenc fényképem az íróasztalomon. Védőszemüveget viselünk, és szexin biggyesztjük az ajkunkat a fizikalabor kamerájába. A védőszemüveg az én ötletem volt. A szexi ajakbiggyesztés az övé. Egyetlen ruhadarabomat sem vettem ki a szekrényből. Még a NASA csillagtérképemet sem akasztottam le a falról. A plakát hatalmas, mert nyolc posztert ragasztottam össze, és rajta van a Tejút északi féltékéről látható összes nagyobb csillaga, csillagképe és egyéb részei. Még azt is ráírták, hogyan keressük meg a Sarkcsillagot, és hogyan találjuk meg az utat a csillagok segítségével, ha esetleg eltévedtünk. A cső alakú doboz, amit azért vettem, hogy a térképet abba csomagoljam, kibontatlanul támaszkodik a falnak.

Peter oldala gyakorlatilag teljesen le van csupaszítva, minden holmija dobozokba és bőröndökbe került.

Anyunak természetesen igaza van... hiábavaló, amit művelek. Mégis, fogom a fejhallgatómat, a fizikafüzetemet és néhány képregényt. Ha már agyon kell ütni az időt valamivel, befejezhetem a leckém és olvashatok.

Peter a fejét csóválja.

– Azt most miért vetted elő? – kérdezi a füzetre utalva. – Elmegyünk, Tasha. Nem kell beadnod a leckédet.

Peter csak nemrég fedezte fel a szarkazmus erejét, és valahányszor alkalma adódik rá, használja.

Nem fárasztom magam a válasszal. Felteszem a fejhallgatót, és az ajtó felé indulok.

– Jövök nemsokára – mondom anyunak.

Ő összeszorítja a fogát, és elfordul. Emlékeztetem magam, hogy nem rám haragszik. *A Tasha, ugye tudod, hogy nem rád haragszom?* olyasmi, amit mostanában sokszor elmond. A Manhattan belvárosában lévő Bevándorlási Hivatalba (USCIS) megyek, hogy kiderítsem, akad-e ott valaki, aki segíteni tud. Illegális bevándorlók vagyunk, és ma este kitoloncolnak minket.

A mai nap az utolsó esélyem, hogy próbáljak meggyőzni valakit – vagy a sorsot –, hogy segítsen megtalálni a módját, hogyan maradhatnék Amerikában.

Tisztázzuk: nem hiszek a sorsban... de a végsőkig el vagyok keseredve.

daniel

OKOK, AMELYEK MIATT azt hiszem, hogy Charles Jae Won Bae, azaz Charlie seggfej (nem feltétlenül ebben a sorrendben):

1. Az óriási, látványos (és teljességgel örvendetes) harvardi bukása előtt mindenből jó volt. Senki sem jó mindenből. Matekból és angolból, bioszból és kémiából, töriből és tesiből. Egyszerűen nem normális mindenből jónak lenni. Legjobb esetben is csak két-három dologból. De már az is a jó ízlés határát súrolja.

2. Talpig férfi, ami azt jelenti, hogy gyakran seggfej. Legtöbbször seggfej. Mindig seggfej.

3. Magas, az arca markáns, szoborszépségű és minden más egyéb romantikus könyvbéli jelzőkkel illetett. A lányok (minden lány, nem csak a koreai bibliakör tagjai) azt mondják, a szája csókolni való.

4. Mindez rendben volna – bár az tény, hogy élő példa a bőség zavarára, olyan srác, akit a sors oly bőkezűen ruházott fel kincsekkel, ami már sok egyetlen emberi lénynek –, ha rendes lenne. De nem az. Charles Jae Won Bae nem kedves fiú. Öntelt, és ami még rosszabb, erőszakos. Seggfej. A megrögzött fajtából.

5. Nem szeret engem, és ez már évek óta így van.

natasha

A TELEFONOMAT, A FEJHALLGATÓMAT és a hátizsákomat is beleteszem a szürke tálcába, mielőtt átmegyek a fémérzékelő kapun. Az őr – a kitűzője szerint Irene – nem engedi, hogy a futószalag továbbvigye a tálcámat, ahogy eddig egyik nap sem.

Ránézek és nem mosolygok.

Ő a holmimat nézi, megfordítja a mobilomat, és a tokra bámul, ahogy eddig mindennap tette. A tokot a Nirvana nagylemezének, a *Nevermind* albumnak a képe díszíti. Irene ujja mindennap elidőzik a képen látható kisbabán, és nekem sohasem tetszik, hogy megérinti. A Nirvana szólóénekesé Kurt Cobain volt. A hangja, a benne lévő remegés, ahogy egyáltalán nem tökéletes, ahogy mindent átérzünk, amit ő is érzett benne, ahogy elvékonyodik, mintha el akarna csuklani, aztán mégsem teszi, az ő hangja volt az egyetlen dolog, ami segített megőrizni a józan eszem, amióta ez a rémálom elkezdődött. Az ő szenvedése sokkal nyomorúságosabb, mint az enyém.

Irene húzza az időt, pedig nem késhetem le a találkozót. Arra gondolok, hogy mondok valamit, de nem akarom feldühíteni. Valószínűleg utálja a munkáját. Nem akarok okot adni

rá, hogy tovább késleltessen. Ismét rám néz, de nem adja jelét, hogy felismerne, pedig a héten mindennap jártam itt. Neki csak egy újabb névtelen arc vagyok, egy újabb pályázó, valaki, aki akar valamit Amerikától.